

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a členov JUDr. Emila Bdžocha a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci vydaney osoby **M. N.** v konaní o žiadosti o udelenie súhlasu s ďalším vydaním, o sťažnosti **M. N.** proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 30. apríla 2014, sp. zn. 1Ntc 14/2013, na neverejnom zasadnutí 1. júla 2014 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vydaney osoby **M. N.** **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Nitre uznesením z 30. apríla 2014, sp. zn. 1 Ntc 14/2013, podľa § 35 ods. 1 písm. b/ s poukazom na ustanovenie § 22 ods. 3 zákona č. 154/2010 Z. z. v znení zákona č. 344/2012 o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len zákon o európskom zatýkacom rozkaze) na návrh Krajského prokurátora v Nitre zo 16. apríla 2014, sp. zn. 2 Kpt 23/14/4400-17, rozhodol tak, že

európsky zatýkací rozkaz vydaný Súdnyim dvorom Tatabánya, zo dňa 10. februára 2014 pod spisovou značkou Szv. 447/2013/17, týkajúci sa **M. N.**, narodeného **X., L.**, Slovenská republika, bydlisko **E.**, Maďarská republika, G. okres Nové Zámky, Slovenská republika, toho času vo vydávacej väzbe v Rakúskej republike,

sa u z n á v a

a udeľuje sa súhlas s vydaním **M. N.** z Rakúskej republiky do Maďarskej republiky na výkon zvyšku trestu odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka, 1 (jedného) mesiaca a 10 (desať) dní, ktorý mu bol uložený na podklade rozsudku Mestského súdu Esztergom,

zo dňa 4. septembra 2012, spisová značka 21.B283/2012/39, a rozsudkom Súdneho dvora Tatabánya zo 16. mája 2013, 2.Bf.440/2012/31, Maďarská republika.

Proti tomuto uzneseniu včas podal sťažnosť M. N.. V jej písomnom odôvodnení uviedol, že s rozhodnutím krajského súdu nesúhlasí, pretože z dôvodu jeho svedeckej výpovede proti maďarskej mafii je v zariadeniach na výkon trestu v Maďarskej republike ohrozený jeho život a zdravie. Podľa jeho názoru by preto najlepším riešením bolo, ak by uložený trest vykonal v Slovenskej republike. V prípade, že najvyšší súd sa s napadnutým uznesením stotožní, navrhol, aby zabezpečil jeho ochranu tak, aby počas výkonu trestu neprišiel do kontaktu so žiadnym spoluväzňom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti preskúmal v rozsahu § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a zistil, že sťažnosť podala oprávnená osoba v zákonnej lehote, ale sťažnosť M. N. nie je dôvodná.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Podľa § 35 zákona o európskom zatýkacom rozkaze ustanovenia prvej, tretej a piatej časti sa použijú primerane aj na konanie o žiadosti iného členského štátu, ktorému bola osoba vydaná zo Slovenskej republiky na základe európskeho zatýkacieho rozkazu o súhlas, aby mohol vydanú osobu

b) vydať do ďalšieho členského štátu na základe európskeho zatýkacieho rozkazu na trestné stíhanie alebo na výkon trestu odňatia slobody.

Podľa § 35 ods. 2 zákona o európskom zatýkacom rozkaze na konanie podľa odseku 1 je príslušný vykonávajúci justičný orgán, ktorý rozhodol o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu, ktorého sa žiadosť o dodatočný súhlas alebo ďalšie vydanie týka. Vykonávajúci justičný orgán rozhodne o žiadosti podľa odseku 1 do 30 dní. Ak o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu rozhodoval prokurátor podľa § 21 ods. 2 a nie sú splnené podmienky

na rozhodnutie o súhlase, predloží žiadosť na rozhodnutie súdu, ktorý by bol príslušný rozhodovať podľa § 22.

Podľa § 22 ods. 2 zákona o európskom zatýkacom rozkaze na konanie podľa ods. 1 je príslušný krajský súd, ktorému podal návrh prokurátor príslušný podľa § 11.

Podľa § 11 ods. 2 zákona o európskom zatýkacom rozkaze ak bola osoba prepustená zo zadržania, je na vykonanie predbežného vyšetrovania príslušná krajská prokuratúra, v obvode ktorej osoba býva, alebo sa zdržuje, ktorej prokuratúra príslušná podľa odseku 1, bezodkladne zašle európsky zatýkací rozkaz alebo záznam podľa § 3 písm. l/ spolu s ostatnými písomnosťami.

Podľa § 35 ods. 3 zákona o európskom zatýkacom rozkaze vykonávajúci justičný orgán vráti žiadosť bez rozhodnutia orgánu štátu pôvodu, ktorý o dodatočný súhlas žiadal, ak v priebehu konania zistí, že osoba

- i) súhlasila s vydaním do tohto členského štátu a vzdala sa práva na uplatnenie zásady špeciality podľa § 31 ods. 1,

- b) osoba po vydaní do tohto členského štátu vyhlásila, že sa výslovne vzdáva uplatnenia zásady špeciality podľa § 31 ods. 1 vo vzťahu k trestným činom, ktorých sa žiadosť o dodatočný súhlas týka a boli spáchané pred jej vydaním.

Podľa § 22 ods. 3 zákona o európskom zatýkacom rozkaze o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu rozhoduje súd uznesením na neverejnom zasadnutí. Pred rozhodnutím umožní vyžiadanej osobe a jej obhajcovi vyjadriť sa písomne k európskemu zatýkaciemu rozkazu. Ak v tomto vyjadrení vyžiadaná osoba alebo jej obhajca o to požiada, alebo ak to považuje súd za potrebné, o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu rozhodne súd na verejnom zasadnutí.

Podľa § 22 ods. 4 zákona o európskom zatýkacom rozkaze ak sa v konaní preukáže, že existuje dôvod odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 23 ods. 1, súd rozhodne, že európsky zatýkací rozkaz sa nevykoná. Ak sa v konaní preukáže,

že existuje dôvod odmietnutia podľa § 23 ods. 2, súd môže rozhodnúť, že sa európsky zatýkací rozkaz nevykoná.

Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že krajský súd o žiadosti o udelenie súhlasu s ďalším vydaním rozhodol na podklade návrhu krajského prokurátora v Nitre zo 16. apríla 2014, sp. zn. 2 Kpt 23/14/4400, ktorý podaný návrh odôvodnil tým, že

Krajský súd pre trestné veci vo Viedni požiadal 3. apríla 2014, sp. zn. 311 HR 73/14i, o udelenie súhlasu s ďalším vydaním M. N., občana Slovenskej republiky, toho času vo výkone trestu v Rakúskej republike do Maďarskej republiky na podklade európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného Súdny dvorom Tatabánya z 10. februára 2014, sp. zn. Szv.447/2013/17.

V pôvodnom konaní o európskom zatýkacom rozkaze Štátnej prokuratúry Eisenstadt zo 17. apríla 2012, sp. zn. 2 St 180/11 i rozhodol krajský prokurátor v Nitre podľa § 21 ods. 2 zákona o európskom zatýkacom rozkaze uznesením z 11. marca 2014, sp. zn. 2Kpt 12/2013, o jeho vykonaní so súhlasom vyžiadanej osoby. Vyžiadaná osoba uplatnila zásadu špeciality.

Krajský prokurátor poukázal na ustanovenie § 35 odsek 2 veta druhá zákona o európskom zatýkacom rozkaze, podľa ktorého ak o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu rozhodoval prokurátor podľa § 21 ods. 2 a nie sú splnené podmienky na rozhodnutie o súhlase, predloží žiadosť na rozhodnutie súdu, ktorý by bol príslušný rozhodovať podľa § 22.

Na podklade toho, že v posudzovanom prípade zákonné podmienky pre rozhodnutie prokurátora o podanej žiadosti splnené neboli, vec predložil na rozhodnutie vecne a miestne príslušnému súdu.

Rozhodnutím Súdneho dvora Tatabánya (Maďarská republika) zo dňa 10. februára 2014 pod spisovou značkou Szv.447/2013/17, bol vydaný európsky zatýkací rozkaz týkajúci sa rozsudku Mestského súdu Esztergom, zo dňa 4. septembra 2012, sp. zn. 21B.283/2012/39, v spojení s rozsudkom Súdneho dvora Tatabánya, zo dňa 16. mája 2013, sp. zn.

2.Bf.440/2012/31, v rámci ktorého bol M. N. uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 roka a 10 mesiacov. Časť trestu vykonal vo vyšetrovacej väzbe, a preto vydaný európsky zatýkací rozkaz sa týkal výkonu zvyšku trestu odňatia slobody v trvaní 1 roka, 1 mesiaca a 10 dní.

Krajský súd v Nitre o žiadosti prokurátora rozhodol z dôvodu, že o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu rozhodol prokurátor podľa § 21 ods. 2 zákona o európskom zatýkacom rozkaze a neboli splnené podmienky na rozhodnutie o súhlase. Rozhodol tak preto, že tomuto postupu nebránila žiadna zákonná prekážka uvedená v ustanovení § 23 ods. 2, ods. 2 zákona o európskom zatýkacom rozkaze ani iné ustanovenie, ktoré je možné primerane použiť pri rozhodovaní o posudzovanej otázke a nebol dôvod ani na vrátenie žiadosti bez rozhodnutia v zmysle § 35 ods. 3 uvedeného zákona.

Rozhodol o posudzovanej otázke na verejnom zasadnutí v súlade s ustanovením § 22 ods. 3 zákona o európskom zatýkacom rozkaze v prítomnosti obhajkyne M. N. pretože usúdil, že je to potrebné a na tomto vykonal všetky dôkazy, ktoré boli pre rozhodnutie veci rozhodujúce.

Krajský súd pri rozhodovaní o predloženej žiadosti pritom správne prihliadol na skutočnosť, že M. N. bol uznaný vinným za spáchanie desiatich skutkov právne posúdených ako pomoc k prečinu krádeže podľa § 316 ods. 1, ods. 2 bod c), e), e) Trestného zákona Maďarskej republiky, pokus prečinu krádeže podľa § 316 ods. 1, ods. 2 bod c), i) Trestného zákona Maďarskej republiky a pokus trestného činu zneužitia bezhotovostných platobných prostriedkov podľa § 313/C ods. 1, 4 bod b) Trestného zákona Maďarskej republiky. Tieto skutky by bolo možné v podľa Slovenského Trestného zákona č. 300/2005 Zbierky zákonov právne posúdiť ako trestný čin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. (§ 4 ods. 2 písm. b/).

Trest ktorý má vykonať je jeden rok, desať mesiacov a desať dní a je teda vyšší ako je trest štyri mesiace (§ 4 ods. 2 písm. b/).

Správne krajský súd v napadnutom uznesení poukázal aj na tú skutočnosť, že o výkon trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky môže M. N. požiadať príslušný orgán

Maďarskej republiky až potom, ako bude vydaný k dispozícii týmto orgánom na výkon trestu odňatia slobody.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 1. júla 2014

JUDr. Martin P i o v a r t s y , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová